

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 27/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 16 października 2020 roku sygn. akt II K410/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>1. obraza przepisów postępowania tj.:</p> <p>- art. 5 & 2 k.p.k., art. 7 k.p.k, art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zeznań świadków W. G., M. R., K. B., J. M., M. Z. i P. K. poprzez bezpodstawne uznanie ich za wiarygodne, podczas gdy zeznania te były</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

jedynie słownym opisem obejrzanego zapisu z kamery przemysłowej, z której film nie został w całości wyświetlony na rozprawie, lecz w kawałkach, na których nie było widać sposobu rozliczenia wpłaconej kwoty 1000 złotych w pomieszczeniu z sejfem, a więc sąd nie oparł orzeczenia na całości materiału dowodowego i naruszył zasadę bezpośredniości,

- Art. 170 & 1 pkt. 2 i 5 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego księgowego na okoliczność wykluczenia błędu księgowego, który zgłaszała oskarżona pozbawiając się w ten sposób obiektywnego dowodu w postaci wykluczenia pomyłki księgowej, która ma istotne znaczenie dla oceny zawinienia oskarżonej,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez przyjęcie, iż oskarżona M. L. w dniu 1 lutego 2018 roku w sklepie

	<p>(...) w T. przy ul. (...) podczas pracy zabrała w celu przywłaszczenia wypłacone wcześniej z kasy sklepowej pieniądze w kwocie 1000 złotych, czym działała na szkodę (...) S. A. z/s w K., podczas gdy żaden obiektywny dowód w postaci zapisu z kamery przemysłowej nie daje podstaw do takiego założenia bowiem nie widać bezpośrednio sposobu rozliczenia wypłaconych pieniędzy w pokoju, w którym znajdował się sejf, a w konsekwencji zeznania świadków nie zostały prawidłowo zweryfikowane, lecz wyłącznie przez odtworzenie tylko wybranych przez sąd fragmentów z zapisu kamery, a zatem wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadków sąd winien zaliczyć na korzyść oskarżonej, a w konsekwencji ją uniewinnić</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji, dotyczące sprawstwa i winy oskarżonej M. L. w zakresie przypisanego jej czynu, wbrew twierdzeniom skarżącego, są prawidłowe, gdyż stanowią wynik nie budzącej zastrzeżeń i zgodnej z art. 4 k.p.k., art. 5 & 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. oceny zebranych w sprawie dowodów.

Apelacja nie wykazała w skuteczny sposób, aby rozumowanie tego sądu w procesie wartościowania dowodów było wadliwe bądź nielogiczne. Zarzuty przedstawione w skardze apelacyjnej mają w istocie charakter polemiczny i opierają się na subiektywnej ocenie przeprowadzonych w postępowaniu rozpoznawczym dowodów z zeznań świadków i odtworzonych zapisów monitoringu.

Zeznania świadków W. G., J. M., M. Z. oraz M. R., K. B. i

P. K. zasługiwały na przymiot wiarygodności. Uważna lektura ich depozycji nie potwierdza argumentacji skarżącego jakoby zawierały one jedynie słowny opis obejrzanego zapisu z kamery przemysłowej. Zgodne z prawdą jest twierdzenie, że pierwsze trzy wymienione z racji zajmowanych stanowisk kierowniczych, (czy to na terenie tego konkretnego sklepu, w którym pracowała oskarżona - w przypadku W. G. i J. M., czy to sieci sklepów (...) - w przypadku M. Z.) swoje spostrzeżenia odnośnie postępowania oskarżonej M. L. w dniu zdarzenia, w którym ta prowadziła popołudniową zmianę kasjerów i między innymi realizowała obowiązki przejmowania od nich i rozliczania pieniędzy pochodzących ze sprzedaży towarów, opierały na przeglądanych zapisach zabezpieczonego monitoringu z

kamer wewnętrznych obiektu. Było to o tyle zrozumiałe z logicznego punktu widzenia, że M. L. od początku zaprzeczała aby zabrała brakującą kwotę 1000 złotych, a trwały żmudne poszukiwania brakującej w sejfie gotówki, sprowadzające się do sprawdzania systemu informatycznego przez informatyków pod kątem ewentualnego popełnienia w nim błędu, sprawdzania przez księgową rozliczeń gotówkowych, jak i czynienia ustaleń w banku, czy nie przekazano omyłkowo kwoty większej niż to wynikało z dokumentacji.

Trudno w tym stanie rzeczy kwestionować sposób skontrolowania przez kierownictwo poczynań oskarżonej, sprowadzający się do przejrzania zapisów utrwalonych przez kamery przemysłowe. Trzeba jednak zauważyć, że relacje rozważanych świadków nie

ograniczają się,
wbrew
twierdzeniom
skarżącego,
wyłącznie do
sposobów
dokonanych na
podstawie zapisów
monitoringu lecz
także obejmują
posiadaną przez nich
wiedzę odnośnie
przyznanego przez
oskarżoną faktu
wejścia w posiadanie
przez nią kwoty
1000 złotych,
polegają na
przedstawieniu
procedur
prawidłowego
postępowania z
przejmowanymi od
kasjerów pieniędzmi
oraz wskazują na
odnotowany w dniu
zdarzenia,
popelniony przez
M. L. w związku
z obejmowaniem
zmiany, błąd
informatyczny przy
okazji rozliczania
sejfu
przejmowanego od
kasjera z pierwszej
zmiany - P. K..

Pozostali
świadkowie
wymienieni przez
apelanta - w osobach
K. B., M. R. i
P. K. w ogóle
nie wypowiedzieli
się na okoliczność
zarejestrowanych
przez kamery video
treści.

Pierwsza z nich relacjonowała na okoliczność przekazania oskarżonej kwoty 1000 złotych po godzinie 21:00 dnia 1 lutego 2018 roku, dokonanego z tej czynności wydruku raportu z kasy fiskalnej i zatwierdzenia na teźże przez oskarżoną jako osobę funkcyjną dokonanej wypłaty, przy pomocy klucza.

M. R. zeznała o powzięciu wiedzy o brakujących pieniądzech na skutek zgłoszenia tego faktu przez M. L., na koniec zmiany podczas dokonywanego przez tą ostatnią rozliczenia utargu.

Natomiast P. K. opowiadała o popełnionym przez oskarżoną, w chwili kończenia przez świadka zmiany, błędzie informatycznym przy rozliczeniu pieniędzy z jej kasy, który polegał na wprowadzeniu w system, w niewłaściwą pozycję pieniędzy wypłacanych klientom z ich kont tzw. " cash back

"o wartości 900 złotych.

Nie ma racji skarżący, że sąd rejonowy dokonał oceny dowodów z osobowych źródeł w sposób dowolny.

Omówione powyżej twierdzenia osób przeglądających zapisy z kamer monitoringu nie pozostają w sprzeczności z tym obiektywnym dowodem rzeczowym, na którym nie ma potwierdzenia wyjmowania przez M. L. z kieszeni bluzy pliku pieniędzy, podczas gdy fakt wkładania takowego do prawej kieszeni bluzy (po przemieszczeniu się na swoje stanowisko kasowe ze stanowiska kasowego K. B.), przed wyjęciem kasetki ze swoim utargiem, został zarejestrowany.

Chybiony jest też zarzut apelacji jakoby sąd pierwszej instancji nieprawidłowo odtworzył zapisy z kamery przemysłowej, wyświetlając jedynie cząstkowe fragmenty, które

nie były spójne i nie łączyły się w jedną całość, czyli zaniechał wyświetlenia całości nagrania.

Otóż jako dowody rzeczowe zabezpieczone zostały do akt przedmiotowej sprawy trzy płyty (...) V. tj. jedna nieopisana znajdująca się w samodzielnej kopercie z napisem (...) oraz dwie oznaczone odpowiednio : 1/1 i 1/2, znajdujące się w jednej kopercie z napisem (...) (karta 10 akt sprawy) oraz protokół z odtworzenia zapisu (karta 13).

Przegląd pierwszej z nich - nieoznaczonej wskazuje na zapisany na niej folder zatytułowany " (...) ". Składa się on z nagrań z 14 kamer monitoringu rozmieszczonych na terenie sklepu (...) S.A. w dniu 1 lutego 2018 roku, rozpoczynających się o godzinie 20:54, a kończących o godzinie 23: 05.

Płyta oznaczona symbolem 2/2 zawiera nagranie z kamery

umieszczonej w biurze, w którym usytuowany był sejf.

Płyta oznaczona symbolem 1/1 choć zawiera nagranie z kamery znajdującej się w biurze, to jednak nie dotyczy czasookresu, w którym doszło do zdarzenia.

Sąd merytoryczny na rozprawie głównej w dniu 11 lutego 2020 roku (karta 172 - 174) na podstawie art. 167 k.p.k. w zw. z art. 12 k.p.k. w uwzględnieniu wniosku obrony, dopuścił dowód z odtworzenia zapisu z płyty oznaczonej symbolem 2/2 i płyty nieoznaczonej, po czym przy udziale informatyka odtworzone zostało nagranie z płyty oznaczonej symbolem 2/2. Natomiast odtworzenie zapisów z płyty nieoznaczonej sąd ten odroczył na kolejny termin rozprawy, zobowiązując administratora systemów informatycznych do wskazania zapisów z poszczególnych kamer do odtworzenia w sposób

uporządkowany, tak jak zostało to uwzględnione w protokole z odtworzenia zapisu z karty 13 akt sprawy.

Ostatecznie do odtworzenia płyty nieoznaczonej żadnym symbolem doszło przed obliczem sądu rejonowego na rozprawie w dniu 16 października 2020 roku, w zakresie zapisów zarejestrowanych:

- kamerą 3 od godziny 21:20 do godziny 21:22:23,

- kamerą 4 od godziny 21:22:22 do godziny 21:23:50,

- kamerą 9 od godziny 21:23:50 do godziny 21:25:27,

- kamerą 10 od godziny 21:25:29 do godziny 21:25:35, od godziny 21:25:49 do godziny 21:26:04, od godziny 21:50:09 do godziny 21:50:13, od godziny 21:52:46 do godziny 21:53:01, od godziny 21:53:01 do godziny 22:12:08, od godziny 22:12:08 do godziny 22:18:20,

- kamerą 12 od godziny 21:25:30 do godziny 21:50:25, od godziny 21:50:38 do godziny 21:52:45, od

godziny 22:12:10 do
godziny 22:17:41,

- kamerą 16 od
godziny 21:27:10 do
godziny 21:30:53.

Powyższe dowodzi,
że sąd rejonowy
odtworzył na
rozprawie całość
nagrania z płyty
oznaczonej
symbolem 2/2,
obejmującego
pomieszczenie
biurowe oraz te
fragmenty nagrań z
płyty nieoznaczonej
żadnym symbolem ,
które dotyczą
czasookresu
istotnego dla
przedmiotu
niniejszego
postępowania. Te
ostatnie zaś jako
pochodzące z wielu
kamer nie mogły być
ze sobą spójne i
łączyć się w jedną
całość, jak chciałby
skarżący.

Odtworzone zapisy z
nieoznaczonej płyty
obrazują
zachowanie
oskarżonej na linii
kas, a w
szczegółności
pobranie pieniędzy
od kasjerki K.
B. i zaniechanie
niezwłocznego
udania się do
pomieszczenia
biurowego celem
rozliczenia
pieniędzy i

umieszczenia ich w sejfie. Ukazują przemieszczanie się oskarżonej z pobranymi pieniędzmi do innej kasy, przenoszenie doniczki z kwiatami na swoje stanowisko kasowe, wkładanie pliku pieniędzy trzymany w ręce do prawej kieszeni bluzy, wypinanie kasetki z pieniędzmi ze swojego stanowiska kasowego, rozmowę prowadzoną z inną kasjerką w drodze do biura, wejście do biura i szybkie jego opuszczenie, odkładanie pojemnika do zlewozmywaka na stoisku mięsnym, sprzątanie zaplecza i wyjście od strony zaplecza na zewnątrz budynku poza zasięg kamery monitoringu, a następnie powrót do wnętrza obiektu i ponowne wejście do biura.

Odtworzone w całości zapisy z płyty oznaczonej symbolem 2/2, obejmujące pomieszczenie biurowe uprawniały sąd merytoryczny do odmowy przyznania waloru wiarygodnego dowodu

wyjaśnieniom oskarżonej, w części dotyczącej dokonania przez nią wpłaty do sejfów kwoty 1000 złotych, wypłaconej uprzednio z kasetki K. B.. Zważyć należy, że w dokumencie zwanym specyfikacją gotówki oskarżona wpisała tylko swój utarg w kwocie 1226, 45 złotych.

Skarżący kwestionując powyższą ocenę wyjaśnień oskarżonej nie wskazał, które konkretnie nagranie z monitoringu sklepowego, nieodtworzone na sali rozpraw miałyby dowodzić dokonania rozliczenia przez M. L. kwoty stanowiącej przedmiot przestępstwa.

Dlatego nie sposób podzielić zarzutu naruszenia zasady bezpośredniości w odniesieniu do nieodtworzonych zapisów monitoringu z kamer wewnętrznych sklepu, jak i naruszenia art. 410 k.p.k..

Nieuwzględnienie wniosku obrony o dopuszczenie

dowodu z opinii biegłego księgowego na okoliczność wykluczenia błędu księgowego nie stanowi obrazy art. 170 & 1 pkt. 2 i 5 k.p.k., gdyż sprawdzenia poczynione przez księgową i informatyków zatrudnionych przez market (...) S.A. wykluczyły zaistnienie takowego błędu, w przeciwieństwie do sytuacji odnotowanej przy rozpoczęciu pracy popołudniowej zmiany i przejmowaniu sejfu od P. K. (faktycznie popełniony wówczas przez oskarżoną błąd w systemie został naprawiony przy pomocy wskazówek udzielonych przez informatyków). Zatem opinia specjalistyczna biegłego księgowego nie była w tym przypadku potrzebna i w jakikolwiek sposób pomocna do rozstrzygnięcia merytorycznego.

Niezrozumiałe jest też twierdzenie apelanta jakoby nie zostały rozwiane przez sąd wątpliwości czy oskarżona nie

<p>zostawiła pieniędzy w kieszeni bluzy, do której je wcześniej włożyła, po czym inna osoba je zabrała w celu przywłaszczenia, oczywiście w obliczu twierdzeń oskarżonej o włożeniu przez nią tej kwoty do sejf w czasie dokonywania końcowego rozliczenia zmiany.</p> <p>Wreszcie podnieść trzeba, że nie można skutecznie podnosić zarzutu obrazu art. 5 & 2 k.p.k., gdy w sprawie zgromadzono dowody które prawidłowo ocenione prowadzą do jednoznacznych ustaleń faktycznych, a tak też było w niniejszym postępowaniu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu, ewentualnie uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.		
Wyrok jest słuszny, zarzuty apelacyjne nie zasługiwały na uwzględnienie. Brak było podstaw do zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu. Nie zostały także spełnione warunki wskazane w art. 437 & 2 k.p.k. zezwalające na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku		

sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
wyrok jest słuszny, apelacja nie zasługuje na uwzględnienie			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>Podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego stanowiły przepisy art. 636 & 1 k.p.k. i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity : Dz. U. z 1983 roku, Nr 49 poz. 223 z późniejszymi zmianami) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. 108, poz. 1026 z późniejszymi zmianami).</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o winie i karze		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana